

สุนทรพจน์

ในงานเลี้ยงอาหารค่ำ ประจำปี ของสมาคมธนาคารไทย

3 กุมภาพันธ์ 2503^{1]}

ท่านผู้เป็นประธาน ฯพณฯ ท่านสุภาพสตรี และสุภาพบุรุษผู้มีเกียรติ

ผมได้รับมอบหมายให้พูดแทนบรรดาแขกทั้งหลายในการเลี้ยงค่ำวันนี้ ผมขอขอบคุณสมาคมธนาคารไทยที่ได้มีเมตตาริฉัตรเชิญพวกเรามาในงานประจำปีของสมาคม

พวกเราที่มาชุมนุมในค่ำวันนี้ ได้มีโอกาสฟังสุนทรพจน์ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งแสดงทัศนะบางประการของท่านในฐานะที่เป็นผู้หนึ่งในคณะรัฐบาล ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะไม่ประสงค์ให้ผมกล่าวคำใดเป็นการวิพากษ์วิจารณ์หรือเพิ่มเติมข้อความในสุนทรพจน์ของท่าน รัฐมนตรี ผมใคร่จะเสนอแต่เฉพาะความสำคัญให้ท่านทั้งหลายในที่ชุมนุมนี้ทราบ ว่า ผมทั้งในฐานะผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยและในฐานะผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ รู้สึกขอบคุณ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้เลือกสรรแต่งตั้งคุณสุนทร หงส์ลดารมภ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะในการร่วมงานและประสานกับราชการต่างๆ ส่วนที่เป็นมา การปฏิบัติราชการร่วมกับท่านรัฐมนตรีทำให้ผมรู้สึกปลอดภัยไม่ต้องห่วงหน้าห่วงหลัง กลับถึงบ้านนอนก็ตาหลับ เฉพาะอย่างยิ่งนโยบายการภาษีอากรของกระทรวงการคลังในรัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งเป็นนโยบายที่ผมสรรเสริญว่ามีลักษณะกล้าหาญรอบคอบ ถูกหลักวิชาการ และเป็นรากฐาน จะทำให้การเงินการธนาคาร

1] จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ปฏิวัติรัฐบาลจอมพลแปลก พิบูลสงคราม ในปี พ.ศ. 2500 โดยมีนายพจน์ สารสิน เป็นนายกรัฐมนตรีประมาณ 3 เดือน จอมพลถนอม กิตติขจรดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่มีนาคม-ตุลาคม พ.ศ. 2501 ต่อจากนั้น จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเอง จนถึงวันที่ ดร.ป๋วย กล่าวสุนทรพจน์นี้

ยุคนี้เป็นยุคของคณะปฏิวัติ บริหารประเทศตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ดร.ป๋วย ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 11 มิถุนายน 2502 ประธานสมาคมธนาคารไทยในขณะนั้น คือ นายเกษม ล้ำชา (พ.ศ. 2501-2503)

เจริญขึ้น จะทำให้รัฐบาลสามารถพัฒนาเศรษฐกิจตามโครงการได้โดยไม่ต้องประสบสภาพเงินเฟ้อ ถึงจะมีผู้บ่นไม่พอใจบ้าง ก็เป็นส่วนน้อย ตามวิสัยของมนุษย์ที่ไม่อยากจะเสียเงิน ถึงจะมีข้อขัดข้องในรายละเอียดบางประการก็ตาม ผมใคร่จะเสนอว่า ในนโยบายและหลักการภาษีอากรที่เป็นมานี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกับผมมีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

จากสุนทรพจน์ของท่านประธานสมาคมนักการทูตไทย ผมมีความถูกต้องคิดว่ากิจการธนาคารในประเทศไทยนี้ก็เจริญขึ้นอยู่เสมอ เป็นประโยชน์แก่การค้าและเศรษฐกิจโดยทั่วไป ขณะนี้พ่อค้าบางประเภทยังรู้สึกว่าการเงินผิดธนาคารต่างๆ ก็คงจะช่วยเลือกสรรอำนวยให้สะดวกดีขึ้น และผสมกับนโยบายการงบประมาณและสถานการณ์เศรษฐกิจทั่วโลกที่กระเตื้องดีขึ้น การแก้ไขปัญหาปัจจุบันคงกระทำได้โดยไม่ยาก ธนาคารพาณิชย์ทั้งหลายมีบทบาทสำคัญนักในเรื่องนี้ ผมใคร่จะขอถือโอกาสฝากข้อเตือนใจไว้เป็นกลางๆ ว่า

เงินเยื่อย่อมซบเงินดีออกจากตลาด

ธนบัตรเลวไม่ว่าใครจะเป็นผู้พิมพ์ ย่อมซบธนบัตรดีออกจากตลาด

สินเชื่อที่เยื่อย่อมซบการธนาคารจากตลาด

ระบบผูกขาดที่เยื่อย่อมซบสมรรถภาพและความสัตย์สุจริตออกจากอุตสาหกรรมและการค้า

นโยบายเศรษฐกิจและการเงินที่เลวนั้น ย่อมซบอะไรๆ ทั้งหมดที่ดีออกจากทุกสิ่งทุกอย่าง

ผมขออภัยที่ได้พูดนานไปหน่อย แต่ยังมีภาคผนวกของกฎกระทรวงเหลืออยู่ 2 ข้อ คือ

(1) งานเลี้ยงอย่างดีของนายธนาคารเช่นคีนี่ ย่อมไม่ซบอะไรเลย กลับดึงดูดคนทุกประเภทมา

(2) กฎข้อสุดท้ายคือ สุนทรพจน์ที่เลวและมีหน้าซ้ำยืดยาว ย่อมซบผู้พูดออกจากเอราวันโดยเร็ว

ฉะนั้น จึงขอจบเพียงเท่านี้.

ท่านสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษที่เป็นแขกอยู่ในชุมนุมนี้ ผมขอเชิญชวนท่านดื่มขอพรเพื่อความเจริญรุ่งเรืองแห่งสมาคมนักการทูตไทย.

ADDRESS

AT THE ANNUAL DINNER OF THE THAI BANKERS ASSOCIATION

3rd February 1960

All of us gathered here tonight have had the opportunity of listening to H.E. the Minister of Finance expressing some of his thoughts. None of us here probably would wish me to comment on or supplement to the Minister's speech, because a Central Bank Governor should behave towards his Finance Minister as a dutiful wife should towards her husband. She can praise him both in public and in private ; but any wifely criticism should be frankly offered in private. Even nagging or a little scratching is tolerable, provided it is done with love and affection and provided no tell-tale trace or wound remains too obvious.

However, tonight I do not intend to dwell upon the philosophy of marital relationship, I only wish to express here and now, in this distinguished gathering in my capacity of Bank Governor as well as Budget Director, my deep appreciation towards H.E. the Prime Minister for having nominated as his Finance Minister, H.E. Sunthorn Hongsladarom. It is a happy choice for me, because from my working experience with His Excellency, I have always enjoyed his full cooperation and sympathy. At night, I still enjoy deep sleep free from nightmares. I like to refer specially to the fiscal and tax policy of the present Government which, in my opinion, is a brave, wise and sound policy. It will serve as a firm basis for monetary and banking expansion and as a solid foundation for our economic prosperity and development free from inflation. Tax measures of course are always unpopular with some, as long as human instinct forbids us to enjoy losing money. I have a few misgivings over some of the details, but let me reserve these for our private discussions. What is

more important is the principles and policy of taxation. In these the Minister and I are in complete agreement.

Mr. Chairman, Sir, you have given us a very interesting account of your activities in your speech - how much our banks have contributed towards our trade and economic development. Some section of our economy still find that funds are rather short ; but I am sure bankers will step in to give facilities where facilities are deserved. Taken in conjunction with our budgetary and within the general world economic improvement the problems will not be difficult to solve. Nevertheless commercial banks will have to play a very important role in this matter. Permit me only to add a few general remarks :

Bad money, we know, drives good money out of circulation.

Bad currency notes, wherever they are printed, drive good currency notes out of circulation.

Bad credit drives banks out of business.

Bad monopoly drives efficiency and honesty out of industry and trade.

Bad economic and monetary policy would drive anything decent out of, well, out of everything.

I apologise for having spoken so long ; I would beg for a little more patience and allow me just to enunciate two more supplements to Gresham's law. First, good dinner parties arranged by good bankers drive nothing away, but instead attract good guests as well as bad guests, guests with evening dresses and guests without evening dresses. Lastly, a bad and lengthy speech speedily drives the speaker out of the Erawan. And this is where I beg to stop.